

Елисавета Багряна

Ръцете

Ето ръцете – с блестящо-прозирната кожа,
с тънката, нежно синееща мрежа на вените, –
меките, топли, магнитни ръце – обожавани,
с толкова шепоти плахи и жарки желания,
с толкова топли сърца в тях туптящи положени –
сякаш ръце чудотворни на древна икона
(както ония, в сребро що облича народът,
своята вяра, съдба и живот в тях положил).

Нявга се вдигаха – лилии бели към слънцето,
кломваха после, обрулени клони под бурите,
тези ръце – те познаха трудът и умората,
тежкото блюдо и знойния плод на живота,
топлата, кръвна, света материнска прегръдка,
страшния, леден досег до любимия мъртвъ...

Тези ръце – те държеха невидими тайнство,
тънките пръсти завързваха пламенни възли –
нявга на тях се любовните пръстени нижеха,
сякаш неземно-горящи, мистични звена.
Ето ръцете, в чиято верига трептяща
бягство не жаждаха, волност затрита не диреха...

Днес те са скръстени, тъй безразлично спокойни,
тъй безразлично самотни и толкова празни,
празни от зло и добро, от тъги и радости.
Тъй ще заминат, самотни, безпомощни, празни
там, дето никой от нас не е нищо занесъл.

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11772>]